

VÖRÖS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

AV. évfolyam, 4311. szám | Kedd, 1959. január 13. | 4 oldal, 20 bani

Rajonunkban újabb két helység teljesen kollektivizált

Szerkesztőségünkbe állandóan érkeznek a hírek, hogy rajonunk falvainak és községeiben a dolgozó parasztságot mind nagyobb számban lépnek be a kollektív gazdaságokba. Az évvégi zárszámadások óta már több helység lakosa a kollektív gazdaságok tagja. Az elmúlt napokban újabb két falu mezőgazdasági társulásának összes tagjai beléptek a kollektív gazdaságba.

Féregyháza

Rajonunk kilencedik helysége, ahol a dolgozó parasztságot most már egytől egyig kollektív gazdaságba dolgoznak. Január 10-én Féregyházán Milosov Nicolae 13 hektáros, Fibián Maria 6,16 hektáros, Ivan Longhin 1,15 hektáros mezőgazdasági társulási tagok is benyújtották felvételi kérvényüket, a kollektív gazdaságba. A kollektív gazdaságban már 236 család dolgozik közösen az 1450 hektár földterületen. Az új tagok gazdasági leltárainak átvételezésével, valamint a munka megszervezésével foglalkoznak a kollektív gazdaságban.

Tisa Nouă

Falu mezőgazdasági társulásának tagjai január 11-én valamennyien a kollektív gazdaságba tömörültek. Itt is, mint mindenütt az évvégi zárszámadás szolgálatát tanúbizonysággal arra, hogy a kollektív gazdaságban eredményesebben, jobban lehet dolgozni és több a jövedelem. A kedvezőtlen időjárás ellenére is a Tisa Nouă kollektív gazdaság az évvégi zárszámadás alkalmával egy-egy munkanapért 3 kiló búzát, valamint más mezőgazdasági termékeket, takarmányt és 6,20 lejt osztottak. Pelter Péter családjával az évvégi zárszámadás alkalmával 16 mázsa 71 kiló búzát és más mezőgazdasági terméket, takar-

mányt, valamint 3453 lejt vitt haza. Cosor Gilgor, aki egyedül dolgozott a gazdaságban 9 mázsa 84 kiló búzát, más terményt és takarmányt, valamint 2639 lejt kapott. Az eredményes munkát látták a Március 6 mezőgazdasági társulás tagjai és január 11-ig valamennyien benyújtották kérvényüket a kollektív gazdaságba való belépésre. Az 54 új család 330 hektár területet vitt magával a kollektív gazdaságba és 11.745 lejt növelte a kollektív gazdaság állóalapját.

A Tisa Nouă kollektív gazdaságban ma már 199 család gazdálkodik közösen az 1089 hektár földterületen.

A Zsombolya-rajoni pártbizottság bővített plenáris ülése

A Zsombolya-rajoni pártbizottság január 9-én bővített plenáris ülést tartott. A plenáris ülésen elemezték az első kollektív gazdaság megalakulása és a rajon kollektivizálása közötti időszakban kifejtett munkát és intézkedéseket hoztak a kollektív gazdaságok további gazdasági-szervezeti megszilárdítását.

A bővített plenáris ülésen a párt- és állami szervek aktivistái, a pártalapszervezetek titkárai, kollektív gazdaságok elnökei, brigádfelelősök, élen járó kollektivisták, a községi néptanácsok végrehajtó bizottságainak elnökei, titkárai, tanügyi kérdések, a mezőgazdaság szocialista átalakítását előmozdító munkában kitűnt agitátorok vettek részt. A karánsebesi, csákvai, gátjai rajoni pártbizottságok első titkárai, az Oravica, Ujmolodva, Lugos és az Orsova-rajoni néptanácsok végrehajtó bizottságainak elnökei és számos kollektív gazdasági elnök meghívottként voltak jelen a plenáris ülésen.

Jelen voltak továbbá Cosma Ion elvtárs, az RMP KV tagja, Földművelésügyi és Erdészeti miniszter, Isac Martin elvtárs, az RMP KV póttagja, a Temesvár-tartományi pártbizottság első titkára, Bayerle József elvtárs, az RMP KV póttagja, a tartományi pártbizottság titkára, Anderca Constantin agrármérnök, a tartományi pártbizottság mezőgazdasági osztályának felelőse.

Traian Patrascu elvtárs, a Zsombolya-rajoni pártbizottság első titkára beszámolóban részletesen ismertette a pártbizottság munkáját a mezőgazdaság szocialista átalakítását, valamint a kollektív gazdaságok gazdasági-szervezeti megerősítését.

A beszámolóban, valamint a hozzászólásokból kitűnt, hogy a rajoni párt- és állami szervek, a kommunizmus és az agitátorok ragyogó győzelmet értek el a mezőgazdaság szocialista átalakításában.

A Zsombolya-rajoni pártbizottság bővített plenáris ülése a kollektív gazdaságok további megerősítését célzó intézkedési tervet hagyott jóvá.

MAI INTERJUNK

Havasalföld és Moldva egyesülésének centenáriumi ünnepségeire készülnek a CFR klubban

BESZÉLGÉSE FRENTIU GHEORGHE ELVTÁRSAL, A KLUB IGAZGATÓJÁVAL

Ünnepre készül az ország, január 24-re, Havasalföld és Moldva egyesülésének századik évfordulójára. Országsszerte megalkultak a centenáriumi ünnepségeit előkészítő bizottságok. A városokban, falvakban előadásokat tartanak, amelyekben ismertetik Havasalföld és Moldva egyesülésének történelmi jelentőségét. Irodalmi esteket szerveznek az „Egyesülés titkáról” címmel. Aki tud, nyer versenyekeket rendeznek az ünnepnapon, IMSZ csoportokban, iskolákban. Új dalokat, zeneszámokat tanulnak az énekkarok, zenekarok is. A színiárszók új színdarabot, verset gyakorolnak. Méltóan készül minden dolgozó január 24-re, a román nép nagy nemzeti ünnepére.

Felkeresük Frentiu Gheorghe elvtársat, a CFR munkásklub fiatal igazgatóját, aki kérdéseinkre a következőekben válaszolt a centenáriumi ünnepség előkészítésével kapcsolatban:

KÉRDÉS: Hogyan készülnek január 24-e megünneplésére?

VALASZ: Az ünnepet méltóképpen akarjuk köszönteni a nagy beáradatú műsorszámokkal ne vallunk szegénységet, bizony össze kell szednünk minden erőnket. Az idő sürget, tehát alaposan, komolyan elő kell készítenünk az ünnepségeket. Az IMSZ szervezet és a szakszervezet segítségével mozgósítjuk dolgozóinkat ebben a munkában.

KÉRDÉS: Kidolgozták-e a centenáriumi ünnepség intézkedési tervét?

VALASZ: Eppen ezen dolgozunk. Szeretnénk minél változatosabb műsort összeállítani, minél több népszerűt előadást tartani.

KÉRDÉS: Mivel készülnek színiárszók a centenáriusra?

VALASZ: Színiárszók Z. Al. Enasescu Dreptatea lui Guza Voda című jelenetét választották ki. Január 23-án be is mutatják. A szavak az egyesülést méltó utat vezetnek a jövő felé. Az ünnep méltó köszöntéséből kivessz részét zenekarunk is. Új zenedarabokat tanulnak s január 24-én az egyesülés évfordulóján a D. oemter 30-gyár fúvószenekarával együtt a néptanács székháza előtt tényleg összegyűlt dolgozókat szórakoztatják majd. A jövő héten a két zenekar már meg is kezdte az együttes próbákat.

KÉRDÉS: Szerveznek-e más megünnepléseket is?

VALASZ: Azt szeretnénk, ha minden dolgozó megismerne Havasalföld és Moldva egyesülésének jelentőségét.

Újítokat keresek a CFR főműhelyben. Nem egyet. Többet.

— Itt minden ötödik dolgozó újító — mondja egy barna férfi a technikai irodában. S azután tovább szaporítja a számszlopokat egy kékkockás papíron.

A nagy, mintás falon fényképek sorakoznak. Komolyarcú férfiak. Egyik idősebb, a másik fiatalabb. Elűjtök. Ma már ennek a mozgalomnak is vannak előjárói.

Ardelean Dumitru, az újítási felelős már közlekedve.

— Itt van a szomszéd irodában két újító. Valami kalkulációt végeznek. Az előbb jöttek fel a műhelyből. Idehívom őket...

Néhány perc múlva belép az egyik: Muresan Ion, aki 22 újítással büszkélkedhetik. Összehajtogatja a papírokat. — Hogyan sikerült ennyi újítás? — kérdelem.

— Ennyit? Ilyen keveset? — Nem! Ilyen sokat!

— Ez nem sok. Tizenhárom esztendő óta igazán csak jutott. Azóta dolgozom itt, s azóta újítok. Azelőtt soha. Pedig lett volna mit. Hát csak azért mondom, hogy ezt is tudja az elvtárs. S ha már itt tartunk, elárulom azt a titkot is, hogy hogyan születik az újítás.

ÚJÍTÓK

Az ablakon betekint egy pilanatra a nap, azután tovább bandukol pályáján.

— Elmondom az egyiket a huszonegyedikét. A többi már következhet. Néhány évvel ezelőtt kaptunk egy rendelést vonatjegy bélyegzők készítésére. Sokat kérték kevés idő alatt. Többet dolgoztunk a rendelkezésünkre álló eszközökkel. Két hétig tartott. Aztán egy ember gyártotta. Látja így születik egy újítás. Sokszor a rendelkezésünkre álló eszközökkel készíthetjük el a rendelést. — fejezi be mosolyogva.

— Bosszuság?

— Az.

— Furcsa.

— Furcsa hát. De én akkor nagyon bosszus voltam, hogy elmaradtak a

szerszámok s valamennyien bélyegzőt gyártunk lassu ütemben, szaporítatlanul. Bosszus lettem s azt gondoltam, majd kifogok én ezzel a pepecs munkával. Akkor fogamzotti meg bennem a gondolat.

— S a többi újítás?

— Nagyjából így született: csendes, a műhely sarkában, ahol én olyan jól el tudok gondolkozni a munka menetén.

— Mennyit kapott újításaiért?

— Nem számoltam.

— Majd kiszámoltam én — ajánlkozik Ardelean Dumitru.

Muresan Ion kezét nyújtotta. Elment.

...Ban Petru, a másik elűjtő alig akar leülni.

— Nagyon szíves. Nincs egy percnyi nyugatom sem, annyi a munka lent a műhelyben.

— Mégis az újítások... — vetem közbe csendes.

— Hm — szíjjant egy jó élvezetesen cigarettájából. — Hm — me-reng el magában.

— Tizenhat újítás van? — indítom meg a beszédet.

Újabb, nagyhorderejű szovjet javaslatok a béke és biztonság megővésére

A Németországgal kötendő békeszerződés szovjet tervezete

MOSZKVA. (Agerpres) — A TASZSZ jelenti:

A szovjet kormány január 10-én az USA, Anglia és Franciaország moszkvai nagykövetei útján eljuttatta az említett országok kormányaihoz a Németországgal kötendő békeszerződés tervezetét. Ezt a tervezet eljuttatták a többi olyan államnak is, amelyek fegyveres erővel részt vettek a Németország elleni háborúban, továbbá a Német DK és a Német SzK kormányaihoz.

A tervezet szerint a békeszerződést egyrészt a Szovjetunió, Nagy-Britannia, az USA, Franciaország és a Németország elleni háborúban fegyveres erővel részt vett többi állam (a tervezet ezeket „szövetséges és egyesült hatalmaknak” nevezi), és másrészt Németország között kötik meg, amelyet jelenleg a Német DK és a Német SzK képvisel. (Abban az esetben, ha a békeszerződés aláírásáig létrejönne a német államszövetség, a békeszerződést a német államszövetséggel, valamint a Német Demokratikus Köztársasággal és a Német Szövetségi Köztársasággal is megkötik.)

A szerződés-tervezet hat részből és 48 szakaszból áll.

Az I. rész „politikai és területi záradékokat”, a II. rész „a Németország egységének helyreállítására vonatkozó záradékokat”, a III. rész „katonai záradékokat”, a IV. rész „gazdasági záradékokat” tartalmaz, az V. rész „jóvátetelek és visszaszolgáltatások” címet viseli, a VI. rész pedig „zárintézkedéseket” tartalmaz.

A tervezet első szakasza hangsúlyozza, hogy a szövetséges és egyesült hatalmak egyetelő, és Németország másfél megállapítja és meg-

— Rövidített szöveg —

erősítik a hadiállapot megszüntetését és békés kapcsolatok felvételét egymás között.

„Németországnak egyik vagy másik formában való egyesítése — hangzik a tervezet 2. szakasza —, Németország fogalma alatt ezen szerződés a két létező német államot, a Német Demokratikus Köztársaságot és a Német Szövetségi Köztársaságot érti. Németország összes jogai és kötelezettségei, amelyeket a szerződés előír, egyaránt vonatkoznak a Német Demokratikus Köztársaságra és a Német Szövetségi Köztársaságra.

A szerződés 4. szakasza értelmében a szövetséges és egyesült hatalmak „Németország szuverenitása és területi egysége, a belügyeibe való be nem avatkozás, a meg nem támadás, a jogegyenlőség és a kölcsönös előnyök tiszteltettségének elveit alapján, valamint ezen szerződés záradékai alapján” létesítenek kapcsolatokat Németországgal. „Németországot az összes országgal való kapcsolataiban ugyanezek az elvek fogják vezérelni”.

A tervezet 5. szakasza kötelezi Németországot, hogy „ne lépjen be semmiféle katonai szövetségbe, amely a jelen szerződésben részt vevő valamely hatalom ellen irányul, s ne vegyen részt olyan katonai szövetségben sem, amelyeknek nem tagja a hitlerellenes koalíció mind a négy fő szövetsége, nevezetesen a Szovjetunió, az USA, az Egyesült Királyság és Franciaország”.

A szerződés hatálybalépésével egyidejűleg Németországot — a Német Demokratikus Köztársaságot és a Német Szövetségi köztársaságot

„mentesítettnek tekintik a Varsói Szerződésben, illetve az Északatlanti Szövetségben és a Nyugat-Európai Szövetségben való tagsággal járó kötelezettségek alól”.

A 8. szakasz értelmében Németország határai az 1959. január elsőjén fennálló határok lesznek. Németország határait a szerződéshez csatolt térkép tünteti fel. Németország egyesítéséig a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság területét az 1959. január elsőjén fennálló határvonal választja el, amint azt a szerződéshez csatolt térkép feltünteti.

A szerződés 9. szakasza a következőképpen hangzik:

„Az 1945. évi potsdami egyezmény értelmében:

a) Németország lemond azon volt német területtel kapcsolatos összes jogairól, jogi alapjairól és követeléseiről, amelyek a Balti-tengertől, Swinemündétől valamivel nyugatra és onnan az Odera mentén egészen az Odera és a nyugati Neisse össztorkolásig, majd pedig a nyugati Neisse mentén egészen a csehszlovák határig haladó vonaltól keletre fekszenek, beleértve a volt Kelet-Poroszország területét is, valamint a volt Danzig város területét, amely a Lengyel Népköztársaság szuverenitása alá került, s amely szuverenitást Németország is elismer.

b) Németország lemond összes jogairól, jogi alapjairól és követeléseiről a volt Königsberg várossal, valamint környékével kapcsolatban, amely terület a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének szuverenitása alá került, s amely szuverenitást Németország is elismer.”

(Folytatás a 3-ik oldalon)

Két hónapon belül hívják össze a békekonferenciát

A Szovjetunió kormányának jegyzéke a USA kormányához

MOSZKVA. (Agerpres) — A TASZSZ ismertető közli a Szovjetunió kormányának az USA kormányához intézett jegyzékéről.

A szovjet kormány javasolja, hogy két hónapon belül hívjanak össze békekonferenciát Varsóba vagy Prágába, az előterjesztett német békeszerződés tervezetének megvizsgálása, a szerződés szövegének kidolgozása és aláírása céljából.

A jegyzék egyben javasolja, hogy az érdekelt államok vitassák meg Berlin kérdését.

Ezeket a javaslatokat tartalmazza az a jegyzék, amelyet Andrej Gromiko, a Szovjetunió külügyminisztere január 10-én nyújtott át Moszkvában R. H. Davisnek, az USA moszkvai ideiglenes ügyvivőjének. A jegyzékkel együtt átnyújtották az amerikai ügyvivőnek a német békeszerződés szovjet tervezetét.

Ugyancsak január 10-én átnyújtották a szerződés tervezetét és a vonatkozó jegyzéket Patrick Reillynek, Anglia nagyköveteinek és Maurice Dejeannak, Franciaország nagyköveteinek.

A szovjet kormány véleménye szerint a békekonferencián részt kell venni azon államok kormányainak, amelyek fegyveres erővel részt vettek a Németország elleni háborúban, valamint a Német DK és a Német SzK kormányainak, amelyek Németország nevében aláírták a szerződést.

Ha a szerződés aláírásáig létrejön a Német Államszövetség, a szerződést aláírhatják az államszövetség képviselői, valamint a két német állam képviselői.

A szovjet kormány elismeri a Német DK és a Német SzK kormányainak azt a jogát, hogy meggyőzésre jussanak Németországnak a békeszerződés előkészítésében és aláírásában való megfelelő képviselők fölött.

A szovjet kormány hajlandóan nyilatkozik a békeszerződés tartalmával kapcsolatban véleményeserét folytatni a békekonferencia összehívása előtt, ha a nyugati hatalmak ezt időszívesen vállalkoznak.

Ebben az esetben azonban biztosítani kell a Német DK és a Német SzK — mint a német békeszerződés megkötésében közvetlenül érdekelt államok — megfelelő részvételét.

A szovjet jegyzék leszögezi, hogy a német békeszerződés hiánya komolyan bonyolítja az európai helyzetet, gyanakvást és bizalmatlanságot kelt az államközi kapcsolatokban és akadályozza ezek normalizálását.

A jegyzék megállapítja, hogy a német militarizmus, kihasználva a békeszerződés hiányát, feltűti fejét Nyugat-Németországban és újabb erőket gyűjt.

A szovjet kormány sajnálattal állapítja meg, hogy a nyugati hatalmak nem fogadták kedvezően a német kérdés békés rendezésére irányuló többrendbeli javaslatát. A nyugati hatalmak nemcsak hogy nem terjesztették elő saját javaslatokat, de nem is akarták komolyan megvitatni ezt a már jelenre időszerűvé vált problémát.

A jelenlegi körülmények között — hangzik a szovjet kormány jegyzéke — a békeszerződés megkötése olyan lépés lenne, amely leginkább hozzásegíthetné a német népet legfonto-

sabb nemzeti feladatának megoldásához — az ország egyesítéséhez.

A Szovjetunió kormánya úgy véli, hogy a Német SzK kormánya jelentős mértékben felelős a Németországban kialakult helyzetért, s így azért is, hogy Németország mindeddig békeszerződés nélkül maradt. A Német SzK kormánya ugyanis a remilitarizálás felé orientálódott és politikáját szorosan hozzákapcsolta a NATO katonai tömb terveihez, amelyek szöges ellentétben állnak Németország nemzeti érdekeivel.

A jegyzék a továbbiakban hangsúlyozza, hogy a hitleri Németország elleni viselt háborúban részt vett államok, amelyek a háború idején szorosan együttműködtek, a nézeteltérések ellenére ma is közös nevezőre juthatnak, hogy sikerre vigyék a német kérdés békés rendezését, s hogy végülis biztosítsák az európai népek, s így a német nép számára is a nyugodt és békés életet.

A szovjet kormány, előterjesztve a német békeszerződés tervezetét, abból indul ki, hogy a német kérdés megoldásában érdekelt felek már pontosan lecsiszolták álláspontjukat s jelenleg le kell mondani a hasztalan vitáról és rá kell térni olyan gyakorlati jellegű határozatok kidolgozására, amelyek a Németországban kialakult helyzetből és az európai béke megerősítésének érdekében fakadnak.

A szovjet kormány úgy véli — hangzik a továbbiakban a jegyzék —, hogy a békeszerződés megkötéséig, már most gyakorlati lépéseket lehet tenni Berlin kérdésében is, amint azt a szovjet kormány a többi között az USA kormányához intézett 1958. november 27-i jegyzékében is javasolta.

Az USA-nak 1958. december 31-én e kérdésben ködött válaszejegyzékére utalva, a szovjet kormány megállapítja: azt lehetne hinni, ezt a választ Németország megszállásának első éveiben fogalmazták meg, anélkül, hogy bármely formában is figyelembe vették volna az országban az utóbbi évek folyamán végletment óriási változásokat.

Az USA december 31-i egész válaszejegyzékét ezeknek az időknek a szelleme és az a törekvés hatja át, hogy megindokolja és megerősítse „megszállási jogát”.

A szovjet kormány jegyzéke hangsúlyozza, hogy az USA, Anglia és Franciaország azon törekvése, hogy továbbra is fenntartsa pozícióit Nyugat-Berlinben, semmi közbe az elhunyt háború következményeinek és azokhoz a háború utáni szerződésekhöz, amelyek megszabták Németország békés, demokratikus államképzését való fejlődését.

(Folytatás a 3-ik oldalon.)

A GEPOSZTÁLYON

Az Otelul géposztályán dolgozik Bondár József esztergályos. Jó esztergályos, s ezt az is bizonyítja, hogy állandóan jó minőségű munkát ad s normáját átlagosan 20 százalékkal szárnyalja túl. A fényképezés pillanatában újabb fogást vesz a megmunkálendő anyagon.

Világszerte nagy érdeklődést keltett a legutóbbi szovjet békekezdeményezés

A békekonferencia összehívása lehetséges

A Németországgal kötendő békeszerződés szovjet tervezete és a nyugati hatalmakhoz intézett vonatkozó szovjet kormányjegyzékek nagy visszhangot keltettek az angol sajtóban.

A nagy példányszámban megjelenő News of the World felszólítja a nyugati hatalmakat, hogy kövessék a Szovjetunió példáját és tegyenek elfogadható javaslatokat a német kérdés rendezésére. Ez a kérdés ugyanis — írja a lap — nemcsak a Szovjetuniót foglalkoztatja, hanem az angoloknak legalább 99 százaléka is.

A szovjet kormány tervezetéről

Be rlin

A Német DK Minisztertanácsa elvben egyetért a szovjet tervezettel

A Német DK Minisztertanácsa január 10-i rendkívüli ülésén bejelentette, hogy elvben egyetért a Németországgal kötendő békeszerződés szovjet tervezetével. Az ülésen Walter Ulbricht, a Német DK Minisztertanácsának első alelnöke hangsúlyozta ezen okmányok nagy történelmi jelentőségét a béke biztosítása szempontjából.

Walter Ulbricht kifejtette, hogy a békeszerződéssel kapcsolatos szovjet javaslat nagy látványokat nyit meg a

szólv Lord Boothby konzervatív képviselő a Sunday Dispatch című lapban a következőket írja: „Személyes véleményem mindig azt volt, hogy Németországgal újraegyesítésnek főbb feltételei az ország semlegesítése, a fegyverzetek korlátozása, az atomfegyver birtoklásának eltiltása, és az ország keleti Odera-Neisse határának elismerése. A cikkíró hangsúlyozza, hogy a bonni hivatalnokok soraiba mind erőteljesebben szivárognak be a volt náci, a vezető pozíciókban pedig egykori SS-ek ülnek. Az antiszemitizmus ismét felütötte a fejét.

A szovjet kormány tervezetéről

A Német DK Minisztertanácsa elvben egyetért a szovjet tervezettel

békeszerződéssel kapcsolatos szovjet javaslat nagy látványokat nyit meg a

A Sunday Express hangsúlyozza, az angol nép szeretné, ha MacMillan miniszterelnök Moszkvába utazna és tárgyalásokat folytatna a béke biztosítása érdekében. „A közvélemény békét akar” — emeli ki a lap.

Az angol lapok hirmagyarázói ugyanakkor megjósolják, hogy a nyugati hatalmak nem fogják elfogadni a szovjet javaslatokat, mert azok állítják, „semmi újat sem tartalmaznak”.

Ennek ellenére, a lapok többsége — közlik a Sunday Times — úgy vélekedik, hogy Anglia, „valószínűleg érdeklődést fog tanúsítani a Németországgal kötendő szovjet tervezetben javasolt békekonferencia iránt”. A Reinhold's News, a Sunday Dispatch és az Observer hangsúlyozta, hogy egy ilyen konferencia összehívása lehetséges.

Peking

Jelentős lépés az európai béke biztosításának és Németország békés egyesítésének útján

Az összes pekingi lapok első helyen nagy címbetűkkel ismertették a német békeszerződés szovjet tervezetéről vonatkozó jegyzékeket.

A Zsenminszibao a többi között a következőket írja: Amikor a Szovjetunió érkezőleg összehívását javasolja a német békeszerződés-tervezetnek megvizsgálására, az az óhaj vezérli, hogy megőrizze az európai békét és lehetővé tegye Németország egyesítését. A Gunzsensibao szerint a szovjet kormány javaslata jelentős lépés az európai béke biztosítása és Németország békés egyesítése útján.

A Szovjetunióban a napokban megkezdődik a népszámlálás

MOSZKVA. (Agerpres.)

Néhány nap múlva a Szovjetunió egész területén megkezdődik a népszámlálás.

Az Októberi Forradalom óta ez már a negyedik népszámlálás. Az első 1920-ban, a második 1926-ban, a harmadikat 1939-ben tartották meg. Az első népszámlálás alkalmával az országnak 134 millió 200 ezer, a másodiknál 147 millió, a harmadiknál pedig 170 millió 600 ezer lakosa volt. A legutóbbi nép-

számlálás óta a Szovjetunió lakossága jelentősen megnövekedett. Ideiglenes adatok szerint az országnak 1956-ban 200 millió 200 ezer lakosa volt, akik közül 87 millió városban, 113 millió 200 ezer pedig falun élt. Ezekből az adatokból kitűnik, hogy a szovjet hatalom éveiben a Szovjetunió lakossága mintegy 66 millióval gyarapodott. Az ország lakosságának körülbelül 75 százaléka, a szovjet hatalom éveiben született és nevelkedett.

Átnyújtották a Német DK és a Német SzK kormányának a német békeszerződés szovjet tervezetét

MOSZKVA. (Agerpres.)

A TASZSZ jelenti:

Mihail Pervuhin, a Szovjetunió nagykövete a Német Demokratikus Köztársaságban január 10-én felkereste Walter Ulbrichtot, a Német DK Minisztertanácsának első alel-

nökét és átnyújtotta neki a német békeszerződés szovjet tervezetét és a szovjet kormány vonatkozó jegyzékét a Német DK kormányához.

Andrej Gromiko, a Szovjetunió külügyminisztere január 10-én fogadta Hans Krollt, a Német SzK moszkvai nagykövét és átnyújtotta neki a német békeszerződés szovjet tervezetét és a szovjet kormány vonatkozó jegyzékét a Német SzK kormányához.

—O—

Az algériai hazafiak újabb katonai sikerei

KAIRO. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

Az algériai Nemzeti Felszabadító Hadsereg parancsnoksága Kairóban közleményt adott ki, amely szerint a Nemzeti Felszabadító Hadsereg január 4—7. között 14 támadó-jellegű hadműveletet hajtott végre Algéria különböző részeiben a francia csapatok hadállásai ellen.

A léghatárhoz tüzérsgel előtt négy francia repülőgépet, 4 vasúti szerelvényt a levegőbe roptattak. A francia csapatok ezalatt 96 halottat és 141 sebesültet vesztek. 12 francia katona átállt az algériai Nemzeti Felszabadító Hadsereghez. Az algériai hazafiak nagymennyiségű fegyvert és lőszert zsákmányoltak.

A. I. Mikoján látogatása az Egyesült Államokban

CHICAGO. (Agerpres.) TASZSZ:

A. I. Mikoján, a Szovjetunió Minisztertanácsának első alelnöke, január 9-én Detroitból jött Chicagóba érkezett. Nem sokkal a Hilton szállóba való megérkezése után sajtóértekezletet tartott, amelyen A. I. Mikoján válaszolt az újságírók kérdéseire. Arra a kérdésre, hogy meg van-e elégedve amerikai fogadtatásával, A. I. Mikoján kijelentette: „Szívesebben fogadtatásban volt részem, mint amilyenre számítottam. Találkoztam amerikai vezetőszemélyekkel, egyszerű munkásokkal és tisztviselőkkel is. Még akkor is, amikor a bennünket elválasztó kérdések kerültek szóba, a beszélgetés mindig megőrizte baráti jellegét. Önök között vannak olyan emberek, akik őszintén beszélnek. Magam is jobban szeretek nyitlansággal és őszinteséggel beszélni a nehéz kérdésekről, mint diplomáciai szövegeket megfogalmazni nekik.”

Az újságírók ezután megkérdezték, milyen eredményekkel jártak A. I. Mikoján eddigi megbeszélései. „Az igazság, hogy teljesen elfáradt, vagy pedig már nem olyan komolyan egyes előítéletek — válaszolta A. I. Mikoján. Attól tartottam, hogy a hidegháború túlságosan megmérgezte a légkört. Azt tapasztaltam azonban, hogy a legtöbb, főként az üzleti körök képviselői kapcsolataink megjavítását óhajtják. Nem is szólunk a népről, hiszen az önképe, akárcsak a miénk, ellenzi a háborút.”

A továbbiak során A. I. Mikoján rámutatott arra, hogy az olaszországi kapcsolatoknak, mint amilyen Stevenson, Humphrey és Johnson Szovjetunióban tett látogatása volt, valamint megbeszélések N. S. Hruscsovval igen hasznosak voltak.

Az amerikaiak szovjetunióbeli látogatása és a szovjet emberek amerikai látogatása alkalmával kialakuló őszinte véleménycsere azt mutatja, hogy az amerikai és a szovjet nép egyaránt óhajtja a közelséget.

Arra a kérdésre, hogy szándékában áll-e az amerikai kormány képviselői közül valakit meghívni a Szovjetunióba, A. I. Mikoján kijelentette, hogy ilyen tekintetben nincs semmilyen pontos terve.

Ha azonban az amerikai kormány képviselői közül valaki ellátogat a Szovjetunióba, — mondotta — szívesen fogadtatásban lesz része. Hajlandók vagyunk versenyezni önként a vendégkeret terén és igyekszünk fogadni megannyi ezt a versenyt. Reméljük, ezért önként nem fogunk elégedetlenkedni.

Az újságírók ezután kérdéseket tettek fel a Szovjetunió Kommunista Pártjának külsőben álló XXI. kongresszusával kapcsolatban. A kérdésekre válaszolva, A. I. Mikoján hangsúlyozta, hogy a Szovjetunió Kommunista Pártja ma egységesebb, mint bármikor. A kongresszus meg fogja tárgyalni a Szovjetunió fejlesztésének hatékony tervét, amely a jövőbeni békés építés egyszerű programja. Az egész szovjet nép egyöntetűen támogatja ezt a tervet.

A nap folyamán a chicagói üzleti emberek klubjában ebédet adtak A. I. Mikoján tiszteletére. Az ebéden részt vettek A. Stevenson, demokrata párti vezér, A. Ryerson, a chicagói Inland Steel Company volt elnöke, Colter, a chicagói kereskedők és gyáriparosok egyesületének vezetője, H. Livingston, a First National Bank of Chicago bank elnöke, Knight, az Acheson Topeka and Santa Fé Railways Company társaság elnöke. Illinois állam ipari és pénzügyi körének más kiemelt képviselői, chicagói újságok

tulajdonosai, valamint számos közéleti személyiség.

A Ryerson rövid üdvözlőbeszédet mondott.

A. I. Mikoján az ebéden lefolyt beszélgetés során kidomborította, hogy az üzleti körök jelentős szerepet játszanak az Amerikai Egyesült Államok és a Szovjetunió viszonyának megjavításában. Emlékeztetett arra, hogy még mielőtt az Egyesült Államok kormányának elismerte volna a Szovjetuniót, az amerikai ipari és kereskedelmi társaságok nagyszámú kereskedelmi ügyeket bonyolítottak le a Szovjetunióval. Ideális dolog volna, — mondotta — ha ugyanilyen szoros kapcsolataink lennének ma is. Ezt azonban nem lehet egyszerre megvalósítani.

A. I. Mikoján ezzel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy az Egyesült Államokban előítéletek vannak a Szovjetunióval kapcsolatban. Egyidőben olyan állításokat terjesztettek, hogy a Szovjetunió meg akarja támadni és meg akarja semmisíteni Amerikát. Ma arról beszélnek, hogy a Szovjetunió gazdaságilag „fenyegeti” az USA-t.

Sok szó esik arról, hogy a Szovjetunió gazdasági eszközök segítségével akarja megsemmisíteni az Egyesült Államokat. Önök azonban jól tudják, hogy nekünk más dolgunk és fontosabb problémáink vannak. Mi azt óhajtjuk, hogy néplink bőségben éljen s ezt saját munkánkkal akarjuk elérni. Vajon miféle fenyegetés ez?

SAN FRANCISCO. (Agerpres.) A TASZSZ közli:

A. I. Mikoján, a Szovjetunió Minisztertanácsának első alelnöke január 10-én San Franciscóba érkezett. A repülőtérről A. I. Mikoján az újságíró klubba hajtatott, ahol a helyi és a külföldi sajtó képviselői, valamint a város mintegy 200 közéleti személyisége fogadta.

Arthur Lindsay, a klub elnöke üdvözölte A. I. Mikoját, M. A. Mensikov, washingtoni szovjet nagykövet bemutatva Mikoját a jelenlévőknek a hangsúlyozta, hogy A. I. Mikoján az 6. vendégként érkezett az Egyesült Államokba, de igen sok amerikai vendégé vált.

A klub zsúfolásig telt táltermének közönsége hosszan megtapsolta a szólamra emelkedő A. I. Mikoját.

A. I. Mikoján a sajtó képviselői útján tolmácsolta San Franciscó és California lakosságának a szovjet nép üdvözlését s köszönetet mondott a szíves fogadtatásért. — Önök eljötték ide — mondotta — s ez azt mutatja, hogy Önöket érdekli a mi véleményünk és ez már önmagában véve is jó kezdés. Ezután A. I. Mikoján válaszolt az újságírók kérdéseire. Arra a kérdésre, hogy mit adhat a kommunizmus az amerikai munkásoknak, A. I. Mikoján ezeket válaszolta: „Ha közvetlenül választ adnék erre a kérdésre, az a vád érhetne, hogy „kommunista propagandát” folytatok s hogy beavatózom az Egyesült Államok bűtlégybe. De válaszolhatok a kérdésre közvetlen módon: Ha a Szovjetunióban a termelés színvonala olyan volna, mint az USA-ban, a szovjet munkás kétszer olyan jól élné, mint az amerikai munkás.”

Egy másik kérdésre válaszolva, A. I. Mikoján ismertette a szovjet szakszervezetek szerepét és jogait.

Több kérdést tettek fel ezután a Kínai Népköztársaság és a Szovjetunió viszonyával kapcsolatban. Ezekre válaszolva, A. I. Mikoján hangsúlyozta, hogy a két ország kapcsolatát a legszívesebben. Ugy gondoltam, — mondotta — hogy Amerika helyesen tenné, ha nem a vádakat meghamisító szűzűvegen keresztül nézné Kínát. Ebből csak Amerikának származik kára, hiszen Kína tovább halad előre, függetlenül attól, hogy Önök tudomást vesznek-e róla, vagy sem. A. I. Mikoján szavalt hosszasan megtapsolták.

Az amerikai-szovjet kulturális

cserére vonatkozó kérdésekre A. I. Mikoján kijelentette: az erre vonatkozó egyezmény — amely alkalmazzák is nyert — csak örömmel tölthet el bennünket.

Arra a kérdésre, hogy véleménye szerint, melyik az a legfontosabb kérdés, amelyre nézve meg kell egyezni az USA-val való viszony megjavítása érdekében, A. I. Mikoján ezeket válaszolta: „A legfontosabb a béke kérdése. Kapcsolatainknak nem szabad elmérgesedniük s véget kell vetni a hidegháborúnak, egyenlő félként kell tárgyalni. Ilyenformán közös nyelvet fogunk találni a vitás kérdések megoldásában.”

A. I. Mikoján ezután hangsúlyozta, milyen nagyjelentőségű dolog lenne, ha egyezmény jönne létre a nukleáris fegyverkezlet megkötésére. Hangsúlyozta, hogy ebben a kérdésben könnyűszerrel meg lehetne egyezni, ha az Egyesült Államok nem göröngyösködne a megkezdés útjában.

A másik fontos, megoldásra váró kérdés — mondotta A. I. Mikoján — a megtelepedési támadások megelőzésére szolgáló intézkedések életbe lépése. Az USA képviselői azonban akadályozzák a kérdés megoldását. Minduntalan kérdéseket tesznek fel, hogy milyen rakétáink, milyen bombáink vannak és így tovább. Kétségtelen, hogy ezek a kérdések igen érdekesek, azonban, ha meg akarunk egyezni, nem ezzel kell kezdeni. A. I. Mikoján ezután kijelentette, hogy a kereskedelem, a turista-csere és a személyes kapcsolatok állandó kibővítése előmozdítaná a bizalom létkörének kialakulását, elolvasztaná a hidegháború jeget. A jelenlévők hosszas tapsal felelték ki a helyeslést, valahányszor A. I. Mikoján a hidegháború megszüntetésének, valamint az USA és a Szovjetunió viszony megjavításának szükségességéről beszélt.

A találkozó baráti légkörben zajlott le.

A sajtóértekezlet után R. Nelson, a san franciscói külkereskedelmi egyesület elnöke ebédet adott A. I. Mikoján tiszteletére. Ezután R. Nelson kifejtette, hogy a san franciscói üzleti körök komolyan érdeklődnek az iránt, miként lehetne kiszélesíteni a kereskedelmi kapcsolatokat a Szovjetunióval. Nelson hangsúlyozta, hogy a kölcsönös bizalom és megértés alapján folytatott kereskedelem mindkét fél számára hasznosul jár.

Varsó

A német békeszerződés megkötése közvetlenül Németország egyesítéséhez vezetne

A lengyel közvélemény széles körű érdeklődést tanúsítanak a német kérdésben tett újabb szovjet javaslatok iránt, és bennük meggyőző bizonyítékát látják a Szovjetunió békepolitikájának és azon törekvésének, hogy megteremtse a szükséges előfeltételeket Németország egyesítéséhez békés és demokratikus alapon.

Valamennyi központi lengyel lap kiemeli, hogy a német békeszerződés megkötése olyan lépés lenne, amely közvetlenül a német nép legfőbb nemzeti kérdésének megoldásához, Németország egyesítéséhez vezetne.

Roma

Az új szovjet kezdeményezés az európai feszültség enyhítését szolgálja

Az olasz közvélemény nagy érdeklődéssel fogadta és a sajtó behatárolt kommentálja a szovjet kormány legutóbbi jegyzékét a Németországgal kötendő békeszerződés szovjet tervezetéről.

Az Unita terjedelmes részleteket közöl a szovjet jegyzékből és hangsúlyozza, hogy óriási jelentőségű a német békeszerződés tervezete, amely véget vehetne a jelenlegi rendelle-

nes helyzetnek, biztosítaná Németország szuverenitását és egyben elhárítaná a fasizmus újjáéledésének és revansizmusnak fokozásának veszélyét.

A Paese kiemeli, hogy az új szovjet kezdeményezés az európai és a nemzetközi feszültség enyhítését szolgálja.

Az olaszországi burzsoáz lapok is ismertetik a szovjet dokumentumok tartalmát, de inkább a dokumentumok külföldi visszhangjának szentelnek figyelmet.

Bonn

A Német SzK-kormány még nem nyilatkozik

A Német Szövetségi Köztársaság-kormány még hivatalosan nem kommentálta a szovjet javaslatokat. A Bonner Rundschau, a kormánykörök szócsöve igyekszik elfogadhatatlannak minősíteni a szovjet javaslatot, elsősorban azért, mert a szovjet tervezet „kéri a jelenlegi határokat elismerését”. A Welt am Sonntag egyszerűen meghamisítja

a szovjet javaslatok lényegét és azt állítja, hogy a szovjet tervezet Németország megosztottságának állandósítását irányozza elő, noha mint ismeretes, — és a tervezet ezt külön hangsúlyozza — a jelenlegi körülmények között a békeszerződés megkötése segíthet hozzá leginkább a német népet legfontosabb nemzeti kérdéseinek megoldásához: az ország újraegyesítéséhez.

A belga kormány újabb csapatokat küld Belga-Kongóba

BRUSZEL. (Agerpres.)

Mint az Associated Press hírtírója brüsszeli tudósítója jelenti, a belga kormány újabb katonai erősítést küldött Kongóba, ahol a múlt héten „zavargások törték ki a lakosság körében.”

Belga-Kongó lakossága, mint ismeretes, nemzeti függetlenségét követeli.

Január 10-én 4 repülőgépet 240 ejtőernyős katonát és tiszteket szállított Kongóba. Ugyanaznap másik 2 repülőgépet katonai felszereléssel vitt a kamini belga támaszponton állomásozó csapatok számára.

A tudósító rámutat arra, hogy Brüsszelbe érkezett szemtanúk szerint a helyi lakosság, valamint a belga csapatok és rendőrök közötti harcok során csupán Leopoldville-ben 175 kongói bennszülött esett el, nem pedig 30, amint azt korábban állították.